

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De reservatione Beneficiorum in communi ejusque causis & effectu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

nonnunquam qualitas personæ facere, ut si mandetur de Beneficio competente provideri, intelligatur in tali mandato nomine beneficii etiam Dignitas *argu. c. Pro illorum. 22. h. t.*

Secundò si mandet Pontifex, ut alicui de Dignitate, vel Personatu &c. provideatur, non potest illi provideri vi talis mandati de Dignitate, aut Personatu, cui cura animarum annexa est, aut electiva Dignitatibus, aut quæ ad patronum laicum pertinent. *c. cum in illis 16. §. Illis vero. h. t. in 6.* ed quod sub stricta acceptione Beneficii non veniat cura, aut laicalis Patronatus.

Tertiò, si mandetur à Papa alicui provideri de non Sacerdotali præbenda, de præbenda dimidia, de præbenda certi valoris &c. non potest vi talis mandati illi conferri præbenda Sacerdotalis, aut præbenda integra, aut præbenda minoris valoris &c. quamvis tali præbendâ contentus esset providendus, *c. cui de non 27. h. t. in 6.* quia mandatum in forma specifica ob strictam sui interpretationem impleri debet.

Quartò, si in mandatis talibus Apostolicis unus modus providendi exprimitur, alii modi censentur exclusi. *c. susceptum 6. de rescript. in 6.* cum ab uno expreso, non debeat fieri extensio in materia strictæ interpretationis, ad alium casum non expressum.

Quintò, si mandet Papa provideri alicui de beneficio ad plurius collationem pertinente, non potest illi conferri beneficium ad unius tantum collationem, vel præsentationem pertinens, & vice versâ &c. quia stricta interpretatio, si plures velit gravari, non vult, ut unus totum

Compens. Pirhing.

onus ferat, aut si velit unum gravari, non præjudicat pluribus.

Sextò, si Papa mandet alicui provideri de beneficio proximè vacaturo, ad collationem Capituli spectante, quamvis in tali mandato ea etiam beneficia comprehendantur, quæ ex peculiari consuetudine, aut statuto illius Capituli, ab uno quidem eorum, nomine Capituli tamen, conferuntur, non tamen ad ea beneficia tale mandatum se extendit, quorum collatio Dignitatibus, aut Personatibus, vel etiam certis præbendis illius Capituli &c. annexa est, *c. Mandatum 41. h. t. in 6.* plura de his Mandatis, uti & quæ Secti. 8. sequenti dicuntur, de effectibus, & usu seu executione, ac revocatione seu extinctione talium mandatorum &c. quia vix aliquis eorum hodie apud Germanos usus est, saltem quatenus concedunt gratias expectativas, seu quatenus mandata sunt de providendo alicui, circa beneficium proximè vacaturum &c. non tantum per Concordata Germaniæ, sed etiam per Tridentinum sublata, videri possunt ab illis, qui eorum scientiam habere volunt, apud Auctorem Methodi. Sit ergo omisâ Sectione octava.

SECTIO IX.

De reservationibus Beneficiorum.

§. I.

De reservatione Beneficiorum in communi, ejusque causis & effectibus.

Reservatio Beneficiorum ex genere definiti potest, quod sit alienius beneficij

M m m

nesisij

beneficij Ecclesiastici vacaturi, per habentem ad id potestatem (per Romanum Pontificem scilicet, cui omnis circa beneficia etiam nondum vacantia, potestas disponendi per se competit) ad se facta, verbis expressis, avocatio. Duplex autem est talis reservatio, Generalis alia, quâ plura beneficia ejusdem nominis in communi sibi reservat Pontifex, ut cum sibi reservat collationem omnium Ecclesiarum Episcopaliû, omnium primarum Dignitatum in Ecclesiis Cathedralibus post Episcopalem &c. alia specialis, quâ reservantur certa v.g. certæ Ecclesiæ beneficia &c. utroque modo beneficia reservare potest Pontifex.

Causæ autem, propter quas beneficia reservari possunt, & solent, sunt plures. Prima ut ne videatur Summus Pontifex, dum inferioribus contulit conferendi beneficia potestatem, contra c. Dudum 14. §. Nos igitur h. t. in 6. eâ se penitus privavisse. Secunda est, ut erga eos, qui de Ecclesia bene meriti sunt, aut virtutis, vel doctrinæ præmium, ex merito expectant, liberalem se ostendere possit, beneficia Ecclesiastica illis conferendo. Tertia est, ut Ecclesiarum & personarum Ecclesiasticarum major sit cum Romana sede communicatio, in quantum ab ea sæpius dependent in beneficiis talibus, & eorum proventibus &c.

Effectus autem reservationis, cui appositum est decretum irritans, non tantum est ligare manus inferiorum collatorum, quominus conferre possint sic reservata beneficia, sed collatio talis, etiamsi ab ignorante reservationem fiat, nulla est, prout sumitur ex c. Si beneficia

20. h. t. in 6. cum talem nullatenus ducat decretum irritans, ita ut nec Titulum coloratum præbeat provisorio, si illo spoliatur, agere non possit in spolio, cum decretum irritans non modo Titulum, sed etiam possessionem vitiet, ut probat Cochier in reg. Cell. 1. n. 19. & 20.

§. II.

Quanam beneficia sint reservata Romano Pontifici. spectato jure communi Canonico.

Agit hic §. de reservatis beneficiis jure communi Canonico, & sequenti §. 3. de reservatis per Extraneos, ac Tandem §. 4. de beneficiis reservatis Papæ per regulas, constitutiones, & constitutiones Cancellariæ Apostolicæ, quia tamen in nostra Germania harum reservationum nulla gratia est propter Concordata cum Germaniâ facta, quæ observari debent, idcirco apud Auctorem Methodi scientia hæc reservationum legi potest, quam præscribitur. Sit ergo omnis alia

§. V.

De provisionibus, & reservationibus factis per Concordata Germaniæ.

Inter Papam Nicolaum V. ex una parte & inter Imperatorem Fridericum Tertium ac Principes Germaniæ, cum Ecclesiasticos, quam sæculares ex altera parte, inita sunt Concordata quæ utrinque observanda, circa Beneficia, Prælaturas, Dignitates, ac plura alia beneficia Ecclesiastica; & primò quædam